

Radio Nieuwsflits

Het informatiebulletin van de VERON afdeling Friese Meren A62

Editie – januari/februari 2019

De VERON afdeling Friese Meren houdt haar eerst komende verenigingsavonden op vrijdag 11 januari en vrijdag 15 februari 2019
Aanvang 20.00 uur LT.

Volg ons op: www.veronfriesemeren.nl

Verenigingsavonden

De eerst volgende verenigingsavonden van de VERON afdeling Friese Meren staat gepland op:

Vrijdag 11 januari en vrijdag 15 februari 2019.

Aanvang in om **20.00** uur LT.

Locatie: gebouw van Rode Kruis Súdwest Frylân, Selfhelpweg 2 in Sneek (zie foto).

Agenda en evenementen 2019

23 december 2018: KAR radiomarkt Bladel

19 januari: Heelweg Microwave Meeting

10 februari: Hambeurs Turnhout (België)

9 februari: Groninger Radio Amateur treffen

10 februari: Hambeurs Turnhout

23 februari: 23e Radiomarkt PI4NOV 't Harde

16 maart: 44e Landelijke Radio Vlooiemarkt

6 april: Radiovlooiemarkt Tytsjerk

25 mei-2 juni: 56e VRZA Radiokampweek

25 mei: 41e Friese Radiomarkt Beetsterzwaag

30 mei: 56e Radiomarkt VRZA Kampweek

21-23 juni: Ham Radio Friedrichshafen

Hans Christian Ørsted

Hans Christian Ørsted (Rudkøbing, 14 augustus 1777 – Kopenhagen, 9 maart 1851) was een Deense natuurkundige en scheikundige en navolger van Immanuel Kant.

Biografie Ørsted, de zoon van de apotheker Søren Christian Ørsted en Karen Hermandsen, raakte al op jonge leeftijd geïnteresseerd in de wetenschap. Samen met zijn broer, Anders Sandøe Ørsted (1778-1860), verkreeg hij zijn opleiding via privé-onderwijs maar vooral door zelfstudie. In 1793 vertrokken ze naar Kopenhagen, waar ze na een toelatingsexamen het jaar daarop werden toegelaten tot de universiteit. Aan de universiteit van Kopenhagen studeerde Ørsted farmacie, astronomie, scheikunde en wiskunde. Tijdens zijn studie kwam hij in aanraking met de kritische wijsbegeerte van Kant en werd spoedig een fervent aanhanger van het kantiaanse gedachtegoed. In 1799 behaalde hij zijn doctoraat met een proefschrift waarin hij de filosofie van Kant verdedigde. Op een betaalde studiebeurs reisde hij drie jaar door Europa en bezocht hij verscheidene natuurkundigen. In Duitsland ontmoette hij Johann Wilhelm Ritter, een natuurkundige die hem sterk beïnvloedde.

Terug in Denemarken begon hij openbare lezingen te geven, die zo succesvol waren dat hij in 1806 gevraagd werd om hoogleraar te worden in Kopenhagen. Hier voerde hij zijn eerste wetenschappelijke onderzoeken uit naar elektriciteit en de akoestiek. In de jaren 1812 en 1813 ondernam hij zijn tweede buitenlandse reis naar Frankrijk, België en Duitsland.

Terug in Denemarken huwde hij domineesdochter Inger Birgitte Ballum (1789-1875), met wie hij vier dochters en drie zonen kreeg. Van 1815 tot aan zijn overlijden was hij, naast hoogleraar aan de universiteit, de secretaris van de koninklijke Deense Academie van Wetenschap en Letteren. Op aandringen van Ørsted werd in 1829 de Polytechnische Løreanstalt (de huidige Technische Universiteit van Denemarken) opgericht en door hem geleid tot aan zijn dood in 1851. Carrière In april 1820 ontdekte Ørsted het verband tussen elektriciteit en magnetisme, dat hij met een zeer simpel experiment aantoonde. Hij demonstreerde hoe een draad waardoor een elektrische stroom loopt, in staat is om een uitwijking te veroorzaken van de naald in een kompas. Hij was echter niet in staat een voldoende verklaring voor het fenomeen te geven, noch probeerde hij een wiskundig model op te stellen voor het verschijnsel. In juli 1820 publiceerde hij een artikel in het Latijn, met het resultaat van zijn ontdekking: *Experimenta circa effectum Conflictus Electrici in Acum Magneticam*; dat al snel vertaald werd in de belangrijkste Europese talen. Het was de Franse wiskundige André-Marie Ampère die kort na de publicatie van Ørsted de wiskundige onderbouwing gaf van de relatie tussen magnetisme en elektriciteit. Ørsted was echter niet de eerste persoon die het verband tussen de grootheden elektriciteit en magnetisme ontdekte. Achttien jaar eerder al werd hetzelfde ontdekt door de Italiaanse jurist Gian Domenico Romagnosi.

Er verscheen een artikel over Romagnosi's ontdekking in een lokale Italiaanse krant, maar de wetenschappelijke gemeenschap viel het niet op. In 1825 kwam Ørsted met een grote bijdrage aan de scheikunde door als eerste aluminium te produceren. Daarvoor, in 1819, had hij de stof piperidine geïsoleerd uit peper. In het verouderde cgs-stelsel is de eenheid van magnetische veldsterkte, de oersted, naar hem vernoemd.

In 1820 kreeg Ørsted van de Royal Society of London de Copley Medal.

Piratencultuur zou tot ons erfgoed behoren

De etherpiraat is niet weg te denken op het platteland. Hoogste tijd om te stoppen met de criminalisering van dit cultuurgood. Onlangs werd in een column in het Dagblad van het Noorden: 'De Piratencultuur hoort bij ons cultureel erfgoed' deze stelling gepubliceerd. Enorm veel reacties waren het gevolg. Ontzettend veel positieve reacties van mensen die het er volledig mee eens zijn. Maar ook reacties van mensen die het veel te volks en te plat vinden. De piraten, of de geheime zenders, zijn al vele jaren niet meer weg te denken uit het platteland in met name het noorden en oosten van ons land. In vele dorpen zijn wel piraten actief (geweest). De aanhang van deze geheime zenders is vele malen groter. In menig huiskamer, werkplek en kantine wordt de muziek gedraaid en vinden de piraten elkaar. Toch is het beeld van de piraten niet positief. Toren hoge boetes Al vele jaren stoort me dat en probeer ik dat te doorbreken.

Ondertussen zijn de boetes voor geheime zenders zo hoog geworden, dat zelfs voor laagvliegen door een woonerf nog lagere boetes worden gegeven. Pogingen om erachter te komen waarom dit zo stevig wordt ingezet, stranden voortdurend. Met Tweede Kamerleden in Den Haag kwam ik ook niet verder. Het is ook lastig praten met Kamerleden uit bijvoorbeeld Gouda of Utrecht. Hoe moet je hen het belang duidelijk maken van de piratencultuur op het platteland als ze het nog nooit hebben gezien of gehoord? Dan is het moeilijk een beeld te vormen. Ook bij het Agentschap Telecom bleven de deuren gesloten. Tot vorige week. Het Agentschap Telecom wil in gesprek en ook hebben de eerste Kamerleden aangegeven geïnteresseerd te zijn in het onderwerp. Dat biedt perspectief, want verder criminaliseren lijkt mij niet de oplossing. Het belang van de piratencultuur Maar waarom is die piratencultuur dan zo belangrijk? Het is opvallend dat het van generatie op generatie wordt doorgegeven. Hele families en groepen groeien op met de geheime zender. Jong en oud komen samen. Leeftijd speelt geen rol. Ook zorgt het voor sociale samenhang, men kijkt naar elkaar om.

Dat ontbreekt elders helaas nog wel eens, vandaag de dag. De piratencultuur is meer dan alleen de muziek. Het is een cultuur van elkaar opzoeken, gezelligheid met elkaar. Van de muziek kun je van alles vinden, maar het raakt vele mensen. Kijk naar de aantallen mensen die Jannes op de been brengt. Mensen vinden vreugde en troost in zijn muziek. Ook zorgt de piratenmuziek voor het levendig houden van onze streektaal. Belangrijk voor de identiteit van onze regio.

Cultuureigenschappen Bij het platteland hoort de etherpiraat. Zoals ook het carbidschieten en de spekkedikken, die ook bij het cultureel erfgoed horen en deze status hebben. Ook daar houdt niet iedereen van, maar het zijn typerende cultuureigenschappen in de noordelijke provincies. En daarom is er voor gepleit dat de piratencultuur de status van cultureel erfgoed krijgt. Ten eerste om het in een positiever daglicht te krijgen. Na jaren van verdrukken en verbieden moet het de plek krijgen die het verdient. Hopelijk gaat ook de Haagse politiek dat zien en

krijgen we een andere aanpak van de etherpiraten. Ongetwijfeld zijn er oplossingen te bedenken die aan iedereen recht doen. Uiteindelijk moet de aanvraag vanuit de piraten zelf komen, maar die aanvraag ondersteun ik graag. Tot die tijd probeer ik een nog vollediger beeld te krijgen van de piratencultuur. Voor mezelf, maar vooral ook voor al die anderen die het nu nog onvoldoende kennen. Ik hoop dat velen aan zullen sluiten nu er eindelijk beweging lijkt te komen. Peter Zwiers is Statenlid van de PvdA in Drenthe De piratencultuur die zo rijk vertegenwoordigd is in de noordelijke provincies heeft een plek verworven op de website van het Kenniscentrum Immaterieel Erfgoed Nederland. De politie pakt zendpiraten hard aan en Henk Wijngaard vindt dat flauwekul De piraten hebben deze vermelding te danken aan Peter Zwiers, het Statenlid voor de PvdA in Drenthe. Zwiers nam een jaar geleden het initiatief om de piratencultuur voor te dragen bij het Kenniscentrum. „Ik ben blij met deze erkenning,” zegt de initiatiefnemer. „De piratencultuur krijgt de plek die het verdient. Deze nominatie is een belangrijke vervolgstap op weg naar de status van cultureel erfgoed.” Unieke cultuur Volgens Zwiers is de piratencultuur uniek voor Nederland. De piraten doken in de jaren dertig van de vorige eeuw op in Almelo. Daarna waierde het verschijnsel langzaam uit over Twente, Drenthe, Groningen, Friesland en de Achterhoek. Ook elders in ons land zijn wel piraten actief, maar nergens zo veel als in het Noorden en Oosten. Wereldwijd gezien is Nederland het land met de meeste piratenzenders.

Niet alleen geheime zenders Onder de piratencultuur vallen sowieso de geheime zenders, maar daar blijft het niet bij. Naast de etherpiraten zijn er ook online piraten die hun muziek uitzenden via het internet en evenementenpiraten die hun platen live draaien tijdens allerlei muziekfestijnen. En uiteraard zijn er de artiesten die de piratenmuziek ten gehore brengen. Verheugde reacties Eén ding hebben alle piraten gemeen: ze draaien of maken doorgaans Nederlandstalige schlagers en polka's die niet of nauwelijks zijn te horen op de landelijke zenders. Polonaise in een volle tent Of, zoals Klaas Prent van de CD Hal in Ruinen het uitdrukt: „Eigenlijk is het underground muziek. Het is cult.” Prent is blij met de nieuw verworven status van de piratencultuur. „Ik zie het als erkenning van muziek die niemand wilde draaien. Jannes is het beste voorbeeld. Toen wij met zijn platen begonnen zagen de gewone zenders hem niet zitten. Maar de piratenzenders draaiden hem wel. Zij hebben Jannes groot gemaakt.” Prent weet dat de mensen soms lacherig doen over de muziek van de piraten. „Maar in een volle tent met een pilsje er bij gaan ze allemaal in de polonaise.” Eindelijk erkenning En wat vindt Jannes zelf van de nominatie? „Eindelijk erkenning voor onze cultuur”, zegt de populaire zanger uit Noordscheschut. „Dat geldt zeker voor de piratenzenders. Ik heb mijn succes voor 99,9 procent te danken aan die jongens. Trouwens, ik niet alleen. Noem ze maar op: Koos Albers, Marianne Weber, Jantje Smit. Allemaal zijn ze groot gemaakt door de piratenzenders.”

Countrymuziek van de lage landen Ook de Hoogeveense zanger René Karst reageert verheugd op de nominatie. „Ja, prachtig! Piratenmuziek is de c o u n t r y m u z i e k van Nederland. Het levenslied met een lach en een traan. Hier proost ik op. We worden zo vaak in een hokje gestopt, maar in de kroeg wordt het pas echt feest met Nederlandstalige piratenmuziek.” Commentaar van paghwa: Is deze discussie de aanzet om de radio piraten uiteindelijk een “legale” status te geven of zal het kat en muisspel nog jaren voortduren? Feit is dat door de pers soms in artikelen en radiouitzendingen, illegale zendamateurs betiteld worden als “radiozendamateurs”. Zelfs klachten van deze onjuiste vermelding wordt door de Raad voor de Journalistiek betiteld als niet klachtwaardig.

73, Henri pa3hwa@vrza.nl

Voice of America (VoA) is de officiële buitenlandse zender van de [Verenigde Staten](#) en is gevestigd in [Washington D.C.](#) Naast het Engels, zijn er uitzendingen in 43 andere talen. De zender brengt nieuwsberichten, informatie en cultuuruitzendingen.

Voice of America zendt uit per [FM](#), [AM](#), [korte golffrequenties](#), [satelliet](#). Via het [internet](#) is het zowel via [streaming](#) als [download](#) te beluisteren.

De zender werd opgezet in de [Tweede Wereldoorlog](#) als vrijheidszender en bracht tijdens de [Koude Oorlog](#) het nieuws vanuit Amerikaans perspectief. Om die reden wordt de zender door andere landen ook wel als [propaganda](#) betiteld.

Kritiek op de "Voice of America". Ze zijn inmiddels maar al te bekend en we zullen ze ook niet snel vergeten, de beelden van de terroristische aanslagen, op 11 september 2001, op het Pentagon en het World Trade Centre en het neergestorte vliegtuig in Pennsylvania, bedoeld voor nog een aanslag. Een stuk minder bekend is dat de Amerikaanse regering slechts enkele dagen na de aanslagen op de stoep stond bij de belangrijkste zenderfabrieken in het land met de vraag of het mogelijk was om met voorrang sterke korte-golfzenders te bestellen. Voor mediaspecialisten lag de reden voor de hand. De Amerikaanse overheid achtte de zenders die voor de Voice of America (VOA) in het Midden-Oosten, Europa en Azië in diverse zenderparken staan opgesteld, klaarblijkelijk niet voldoende voor het voeren van propaganda-uitzendingen in het kader van de strijd tegen de Talibaan en Al Qaeda, de organisatie achter Osama bin Laden.

Er gebeurde de laatste maanden meer bij de The Voice of America. Zo benoemde George Bush een nieuwe hoofdredacteur, Robert Reilly (zie foto hierboven). Uiteraard met de bedoeling om de programmering beter te kunnen afstemmen op de wensen van de Amerikaanse regering. Zo'n tien jaar geleden werd besloten dat de VOA meer onafhankelijk zou moeten kunnen functioneren. Meteen na Bush' ingreep vroegen mediaspecialisten zich daarom af of de journalistieke onafhankelijkheid van de staatsomroep niet in het geding was. De kritiek op de VOA leeft echter al langer en met zijn maatregel lijkt Bush daar gehoor aan te geven. Tegenwoordig richt het station zich in 57 landen met haar programma's op de bevolking en ook Afghanistan is al jarenlang een van de doelgebieden. Wordvoerders van de bewoners van het noordelijke deel van het land hebben zich meermalen in negatieve zin uitgelaten over de uitzendingen van de VOA, aangezien in de programma's veel te weinig kritisch bericht werd over de Talibaan. Ook vanuit de Amerikaanse politiek werd al meerdere malen gepleit voor het opnieuw bijstellen van de doelen van de VOA.

De Voice of America was en is het meest belangrijke wapen van de Amerikaanse psychologische oorlogvoering, of zoals het in militaire jargon heet "psyops": psychological operations. De taak van haar programmamakers bestaat uit het brengen van wereldnieuws en analyses daarvan, die zijn afgestemd op de standpunten van de Amerikaanse regering. Verder laat het station veel commentaren en ook veel muziek horen. Sinds het midden van de jaren zestig, toen de VOA enthousiast en dogmatisch de Vietnam-politiek van president Johnson volgde, vaart het station een

meer gematigde koers. De VOA heeft zich ontwikkeld tot een achtbare en weinig aanstootgevende volgeling van de politici in Washington. Het station zou nu de belangen van Amerika — lees: de Amerikaanse regering — weer meer eenduidig en sterker moeten gaan dienen.

De VOA is niet het enige radiostation dat als voornaamste doelstelling het leveren van overheidspropaganda heeft. Er zijn en waren er aanzienlijk meer in de lucht. In dit essay lopen we er een aantal langs. Behalve de VOA zelf, zijn dat onder meer de Reichs Rundfunk Gesellschaft, Radio Moskou, Radio Peking, een aantal stations uit de voormalige Oostbloklanden zoals Radio Tirana, Radio Free Europe, Radio Liberty en, een geval apart in deze context, de BBC World Service. Eerst kijken we echter nog even naar de middelen die nu door de Amerikaanse overheid worden ingezet om de Afghaanse bevolking via de radio te bereiken.

Vliegende zenders boven Afghanistan

In de derde week van oktober 2001 werd er uitgebreid melding gemaakt van het inzetten van B52-bommenwerpers boven Afghanistan. Niet het laten vallen van bommen behoorde tot de taken van de piloten. Nee, de toestellen werden tijdelijk ingezet voor het massaal droppen van propagandafolders. Meestal vliegen deze bommenwerpers op grote hoogte omdat ze moeilijk manoeuvreerbaar zijn en daarom een te gemakkelijk doelwit vormen voor vijandig luchtafweergeschut. De vraag is dan ook of de verspreiding van de folders vanaf een dergelijke hoogte wel een optimaal effect zal hebben gehad. Er zijn twee soorten folders afgeworpen. De ene toont een Amerikaanse soldaat die de hand van een inwoner van Afghanistan drukt. In deze folder meldt de Amerikaanse regering dat een bondgenootschap van landen naar Afghanistan komt om het volk van Afghanistan te helpen. De tweede folder laat een zendmast zien met daarop de tijden en frequenties waarop de VOA gericht is te ontvangen, onder meer vanuit zeven vliegtuigen van het type Constellation EC-130E — een toestel uit de Hercules-serie, dat voorzien is van AM- en FM-zenders.

Deze vliegtuigen worden geleverd door de 193rd Special Operations Wing van de luchtmacht van de VS en opereren onder de naam Commando Solo. De vliegtuigen zijn voorzien van vijf antennes, die deels onder de vleugels zijn geïnstalleerd. De apparatuur in de vliegtuigen kan tegelijkertijd worden gebruikt voor het uitzenden van programma's en voor het storen — jammen — van lokale zenders in Afghanistan.

De vliegtuigen van Commando Solo vliegen langs de grenzen van Afghanistan. De programma's worden in het Pashtu en Dari uitgezonden, de lokale talen van het land. Men is tien uur per dag in de ether en wel van vijf tot tien uur in de ochtend en van vijf uur in de middag tot tien uur in de avond, lokale tijd. Naast onder meer traditionele Afghaanse muziek brengt men steeds terugkerende nieuwsberichten en commentaren. De zendtijd wordt daarnaast gebruikt om het volk op te roepen om weg te blijven van bruggen, fabrieken, militaire installaties en trainingskampen, alle plaatsen kortom die als mogelijk aanvaldoel gelden. De Afghaanse bevolking kan de programma's onder meer beluisteren via batterij-loze opwindradio's, die de Amerikanen boven de bevolkte delen van het land hebben afgeworpen.

De frequenties, waarop de VOA sinds 14 oktober in Afghanistan uitzendt, zijn de 864 kHz en de 1107 kHz. Daarmee volgen de Amerikanen een bekende tactiek. Die frequenties zijn namelijk officieel in gebruik door Radio Afghanistan in Kandahar en Kabul. Maar, aangezien beide zenderparken als

gevolg van de bombardementen niet meer functioneren, horen de Afghanen op deze voor hen bekende frequenties nu het geluid van de Voice of America. Aan boord van de vliegtuigen bevinden zich telkens drie verschillende 10 kW zenders, te gebruiken in de FM-band en de AM-band. De noodzakelijke energie wordt geleverd door vier generatoren, die op hun beurt weer worden aangedreven via de rotatie van de propellermotor in het vliegtuig. En verwacht wordt dat de uitzendingen goed worden beluisterd in het land. De VOA is daar immers niet onbekend. Een onderzoek van de BBC, op basis van een steekproef van tweeduizend mannen, wees uit dat in Afghanistan in 1999 liefst 80% naar de uitzendingen van de VOA luisterde, waarvan 67% elke dag op de zender afstemde. Overigens worden ook de programma's van France Inter en de BBC World Service in Afghanistan veelvuldig beluisterd.

Uitzendingen van de VOA in Afghanistan, zoals die konden worden ontvangen in Europa via de 8700 kHz USB

Onder normale omstandigheden vinden de uitzendingen van de VOA vooral plaats via de korte-golf en zenderparken op land. Vliegtuigen worden alleen bij uitzondering ingezet. De geschiedenis van het gebruik van zenders vanuit vliegtuigen gaat al bijna zo'n vier decennia terug in de tijd. De eerste keer was in 1962, tijdens de zogenaamde Varkensbaai-crisis. Toen, op het hoogtepunt van de Koude Oorlog, werd er in opdracht van de Amerikaanse regering met spoed een groot vrachtvliegtuig voor dit doel omgebouwd. In het ruim werd zendapparatuur ingebouwd en vervolgens vloog het vliegtuig, al uitzendend, tussen Florida en de kust van Cuba heen en weer. Men gebruikte een transistorradio om een signaal te kunnen ontvangen, dat werd uitgezonden via een middengolfstation van de Voice of America in Marathon in de staat Florida. Dat signaal werd ontvangen via de 1180 kHz en via de zender in het vliegtuig opnieuw uitgezonden via de 1040 kHz. Sindsdien heeft de Amerikaanse regering voor dit doel vliegtuigen ingezet in elf verschillende landen, waar brandhaarden waren. De toestellen werden niet alleen gebruikt voor het uitzenden van radioprogramma's via de AM en de FM, maar ook voor het uitzenden van televisiesignalen.

In het prille begin werden deze vliegtuigoperaties ook wel Blue Eagle genoemd. Dit omdat er diverse malen in de uitzendingen van deze naam gebruik werd gemaakt ter identificatie. Tegenwoordig wordt doorgaans gesproken van Commando Solo, hoewel de naam soms ook wordt aangepast aan de lokale omstandigheden. Tijdens de oorlog in Vietnam, werd de Blue Eagle bijvoorbeeld ingezet met als identificatie AFRTS — de American Forces Radio and TV Network. Toen men echter tevens in het Vietnamees ging uitzenden werd als naam onder meer de Voice of Patriotic Militiamen's Front gebruikt. Meer recente voorbeelden zijn: de Voice of Gulf, gebruikt tijdens de Golfoorlog, en Radio Democracy dat tijdens de oorlog in Bosnië en Servië als naam diende.

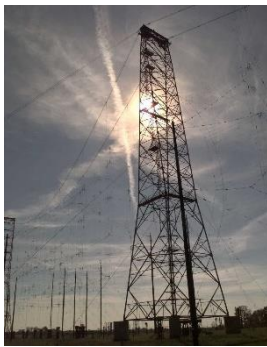
Radio Hanoi waarschuwt de Amerikaanse soldaten tijdens de Vietnam-oorlog

Doorgaans wordt bij dit soort operaties overigens gebruik gemaakt van grondstations. Hetzelfde gebeurt nu dus ook weer de uitzendingen gericht op de Afghanen. Vanuit een grondstation, dat op de 8700 kHz uitzendt, wordt het signaal in de vliegtuigen ontvangen en heruitgezonden via 1107 kHz en 864 kHz. Niet duidelijk is waar dat grondstation nu precies staat. Melding wordt gemaakt van Turkmenistan, maar dit is nog nergens bevestigd. De activiteiten van de VOA blijven overigens niet altijd onbeantwoord. Soms grijpt de tegenpartij naar dezelfde wapens. Zo richtte de Vietcong zich tijdens de Vietnam-oorlog vanuit Hanoi via de radio met Engelstalige programma's op de Amerikaanse soldaten, die met eenzelfde soort dreigende taal werden aangesproken.

De stem van Amerika

Al de voorgaande, communistisch georiënteerde stations vormden de tegenstrevers van de Voice of America. De VOA, die in 1979 dagelijks zo'n vijftig miljoen mensen voorzag van haar programma's, is op het punt van haar propaganda in zekere zin vergelijkbaar met die stations. Aan de andere kant neigt het station toch ook meer naar een objectieve berichtgeving als die van de Britse BBC, waarover we hieronder nog komen te spreken. De VOA is niet het enige Amerikaanse propagandastation. Andere bekende namen zijn onder meer Radio Liberty en Radio Free Europe. Anders dan deze twee stations is de VOA staats eigendom. Hetzelfde geldt voor de RIAS (Radio In American Sector, ofwel Rundfunk im Amerikanischen Sektor) en het AFN, dat destijds onder meer voor vermaak en nieuws zorgde voor de Amerikaanse troepen in West-Duitsland. De politiek van deze stations was en is neergelegd in een groot aantal door de staat gestelde richtlijnen, die door de direct verantwoordelijken nauwkeurig dienen te worden opgevolgd. Vooral de uitzendingen van de VOA hadden nogal eens te lijden onder de "botte" uitspraken van de diverse radiomakers. Er werden ook vaak sterk ideologische aanbevelingen geuit. De "waarheid", die werd gepredikt, was die van de "constante Amerikaanse, democratische en anticommunistische, waarheden van de zegeningen van de vrije markt en het individualisme."

De geschiedenis van de VOA is er een met de nodige ups and downs. Het station begon zijn uitzendingen heel plotseling, namelijk 79 dagen na de Japanse luchtaanval op Pearl Harbour. In februari 1942 waren er in geheel Amerika slechts een dozijn korte-golf-zenders aanwezig. Ze moesten, alvorens in gebruik te kunnen worden genomen door de VOA, eerst worden onteigend van de commerciële stations, die ze zelf voor hun anderstalige uitzendingen gebruikten. Pas daarna kon de VOA ze voor haar propaganda-activiteiten inzetten. Het gebrek aan zendapparatuur was natuurlijk niet het enige probleem voor de VOA. Ook de nodige gedragsregels moesten voor de Amerikaanse propagandaradio nog worden vastgesteld. Radiomakers, die door de VOA werden ingehuurd en voorheen binnen de Amerikaanse radio-industrie actief waren geweest, moesten overschakelen naar een totaal ander concept. Ze moesten het idee van "radio maken voor adverteerders" van zich afzetten. Nieuwe technieken moesten worden aangeleerd. De radio in Amerika — en dus ook de radiomaker — bleek bepaald niet op deze nieuwe situatie te zijn afgestemd.

Bron: Soundscapes.info (november 2001)

Vereniging voor
Experimenteel
Radio Onderzoek
in Nederland

Bij de sub-QSL-manager van de VERON afdeling Friese Meren zijn de volgende QSL-kaarten binnengekomen (status van 2 januari 2019):

PAoAKV; PAoCOR; PAoGDW; PAoGRB; PAoHFM; PAoSKV
PA2GVM; PA2LR; PA2OTT; PA2SNK
PA3ATK; PA3ATZ; PA3BTS; PA3BVG; PA3BXH; PA3BZC; PA3CWR; PA3DSG;
PA3DTY; PA3EGR; PA3FBQ; PA3FQS; PA3FTV; PA3GFY; PA3GJW; PA3HGX
PA4HJH
PA5COR; PA5RR
PA7MM; PA7PTR
PDoLMZ; PDoNUE; PDoORT
PD2F; PD2HH; PD2RPS
PD9WM
PEoLED
PE1AVG; PE1DAB; PE1DWQ; PE1JMM; PE1KDF; PE1OPK; PE1OYC; PE1RCG

Deze QSL-kaarten kunnen worden opgehaald op de eerstvolgende VERON verenigingsavond in Sneek.

73, Eddie van de Goot PA3FTF sub-QSL-manager A62.

Bestuur van de VERON afdeling Friese Meren A62

Wil Stilma PE1JRA Tel. 06 53245208	– voorzitter
Jacob Breimer PE1OTB	– penningmeester
Wil Stilma PE1JRA	- secretaris ad interim
Eddie vd Goot PA3FTF	- sub-QSL-manager A62

Adressen VERON afdeling Friese Meren A62

Facebook klik op:

www.facebook.com/veronfriesemeren

Twitter klik op: www.twitter.com/veron_a62

Website klik op: www.veronfriesemeren.nl

Correspondentie bij voorkeur per E-mail naar: [veronfriesemeren \[at\] gmail.com](mailto:veronfriesemeren[at]gmail.com)

Secretariaat VERON afdeling Friese Meren A62: P/a Wilhelminastraat 27, 8561 AA
Balk